

Ampicilline-exantheem of penicilline-allergie?

Uw antwoord op vraag 4 (1981) lijkt mij niet erg bevredigend voor de huisarts. U somt 7 kernpunten op uit het boek van Kucers en Bennett, maar slechts één van de 7 is min of meer een antwoord op de vraag.

In mijn 33-jarige pediatrie praktijk heb ik de volgende ervaring opgedaan. Penicilline-allergie treedt – meestal na voorafgaande sensibilisatie door een vroegere kuur –

juist veel eerder op. Het exantheem is zeer kleinvlekkig, felrood, dikwijls wat papuleus en soms jeukend. De differentiëring ten opzichte van een fenobarbital-exantheem is moeilijk, omdat beide medicaties bij acuut zieke, hoogkoortsende kinderen dikwijls tegelijk gegeven werden. Ampicilline-exantheem treedt inderdaad pas na 3-4 dagen op, is minder rood, soms meer livide, morbilliform, het jeukt nooit en je ziet het herhaaldelijk ook in de handpalmen, iets dat ik bij penicilline-allergie nooit waarnam.

Literatuur: Vraag 4 (1981) *Ned. T. Geneesk.* 125, 200.

Amersfoort, januari 1981

J. DRUKKER

BOEKAANKONDIGINGEN

Epilepsy and behavior '79. Proceedings of Wopsassepy I, 1980. (The first workshop on the psychological assessment of persons with epilepsy.) Onder redactie van B. M. KULLIG, H. MEINARDI en G. STORES. 204 bl., fig., tabellen. Swets & Zeitlinger, Lisse 1980. Prijs: ingen. f 41,35.

In deze bundel zijn 22 voordrachten gepubliceerd die werden gehouden tijdens de eerste „workshop on psychological assessment of persons with epilepsy”, gehouden in november 1979 in Noordwijkerhout. De voordrachten geven een goed overzicht van de problemen die zich op dit gebied voordoen, misschien juist daar stimulerend waar niet onmiddellijk oplossingen worden geboden. Uit de algemene discussie blijkt dat er nogal wat divergentie tussen de meningen van de deelnemers bestond en dat veel van deze meningen stelen op een „I feel”, „I think” of „It seems to me”. Voor neurologen, psychiaters, psychologen en maatschappelijk werkers, die te maken hebben met een patiënt lijdende aan epilepsie.

L. J. ENDTZ

Sixth report on the world health situation. Deel I: Global analysis. 290 bl. Deel II: Review by country and area. 412 bl. World Health Organization, Genève 1980. Prijs: ingen. resp. Zw. fr. 20,- en Zw. fr. 28,-.

In dit werk vindt men een zeer groot aantal gegevens over gezondheid en gezondheidszorg van dat deel van de wereld, waarover voldoende betrouwbare gegevens beschikbaar zijn of lijken te zijn. Men kan deze publikatie beschouwen als een statistisch zak- of handboek, dat behalve de gebruikelijke tabellarische overzichten bovendien een tamelijk uitgebreide toelichtende tekst bevat. Men vindt er gegevens in over een brede scala van onderwerpen, zoals de bevolkingsomvang, aantallen geboorten en sterfgevallen, dichtheid van bevolking, urbanisatie, voedselproductie, armoede, consumptie van tabak, gemiddelde levensverwachting bij de geboorte, sterfte aan de belangrijkste doodsoorzaken, de relatie tussen de sterfte aan levercirrose en het gebruik van alcohol, sterfteverschillen tussen sociale klassen, verkeersongevallen, suïcide, de daling van de incidentie van malaria en de stijging van de frequentie van schistosomiasis, de gebruikelijke systemen van gezondheidszorg, het ziekenhuiswezen, de medische mankracht, het wetenschappelijk onderzoek en een be-

trekkelijk optimistische toekomstbeschouwing betreffende de stijgende levensverwachting in de derde wereld.

Het eerste deel behandelt dit alles en nog veel meer in mondiaal verband; deel twee verstrekt gegevens over elk land afzonderlijk. Een boeiende publikatie voor ieder, wiens belangstelling voor gezondheidszorg de eigen landsgrenzen overschrijdt.

D. HOOGENDOORN

K. DEWHURST, *Thomas Willis's Oxford lectures.* 182 bl., 19 fig. Sandford Publications, Oxford 1980. Prijs: geb. £ 9,-.

Dit mooi uitgevoerde boek begint met de boeiende levensbeschrijving van Thomas Willis (1621-1675), onderzoeker en zeer gezocht geneesheer, eerst in Oxford, na 1667 in Londen, die vooral bekend is door zijn klassieke beschrijving van diabetes en zijn anatomisch onderzoek van de hersenen. Van 1661 tot 1664 gaf hij in Oxford als „Sedleian professor of natural philosophy” colleges, waarvan de latijnse tekst in de dictaten van John Locke is bewaard. De vertaling hiervan in het Engels beslaat het grootste deel van dit boek. Veel van wat Willis in boeken heeft gepubliceerd, vindt men hier in beknopte vorm gemakkelijk toegankelijk gemaakt. Hij besteedde veel tijd aan pogingen om psychiatrische ziektebeelden af te bakken. Zijn inzichten in de anatomie en functie van het zenuwstelsel maken dat hij als een van de grondleggers der neurologie kan worden beschouwd. Dit is een prettig leesbaar boek over een belangwekkend onderwerp.

J. R. PRAKKEN

Wetenschappelijke ondersteuning van ziekenhuisbeleid. Onder redactie van J. C. M. HATTINGA VERSCHURE en Y. W. BALLY. 142 bl. De Tijdstroom, Lochem 1980. Prijs: ingen. f 28,75.

A. TINDALL, *Medical terms – their roots and origins.* 204 bl. Hyperborean Press, P.O. Box 2318, 9012 RS Tromsø (Noorwegen). Prijs: in ringband N.Kr. 35,-.

M. BOSCHMAN, *Gij zult niet doden?!* Het euthanasieprobleem van verschillende kanten belicht. (Reeks verpleegkundige studies, deel 39.) 89 bl., fig. De Tijdstroom, Lochem 1980. Prijs: ingen. f 13,80.